

Dosarul nr. 3rh-95/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Jud: G. Manoli)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Jud: I. Cîmpoi, I. Secrieru, A. Danilov)
instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (T. Vieru, M. Pitic, N. Craiu)

ÎNCHEIERE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând cererea de revizuire declarată de către Iurii Sorochin,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iurii Sorochin
împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Mihail Ciubaciuc și Mihail Cerescu cu
privire la contestarea actului administrativ și încasarea prejudiciului,
împotriva încheierii din 5 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin
care recursul declarat de către Iurii Sorochin a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a t ă :

La 14 decembrie 2015, Iurii Sorochin a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Mihail Ciubaciuc și Mihail Cerescu cu
privire la contestarea actului administrativ și încasarea prejudiciului.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin decizia nr. 190 din 6
noiembrie 2015 a Direcției Generale Securitate Publică a Inspectoratului General al
Poliției a Ministerului Afacerilor Interne, i-a fost suspendat dreptul de deținere sau
de port și folosirea a armei, deoarece conform ordonanței din 17 mai 2014 a
procurorului Procuraturii Rîșcani mun. Chișinău a fost pus sub învinuire în
comiterea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) și art. 27, 190 alin. (2) lit. c)
Cod penal.

Reclamantul a menționat că decizia nr. 190 din 6 noiembrie 2015 a fost emisă
în temeiul prevederilor art. 19 alin. (2) Legea nr. 130 din 8 iulie 2012, privind
regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă.

În acest context, Iurii Sorochin a notat că decizia nr. 190 din 6 noiembrie 2015
a Direcției Generale Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliției a fost
adoptată cu încălcarea art. 21 din Constituția Republicii Moldova și art. 36 Cod de
procedură penală, care prevăd că orice persoană acuzată de un delict este prezumată

nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Reclamantul a relatat că în conformitate cu art. 20 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, cererea de chemare în judecată poate fi formulată și împotriva funcționarului public al autorității publice pârâte care a elaborat actul administrativ contestat sau care a refuzat să soluționeze cererea în cazul în care se solicită despăgubiri.

Suplimentar, reclamantul a invocat că reieșind din prevederile art. 2 alin. (1), (10) din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016, infracțiunile de care este învinuit prevăzute de art. 190 alin. (2) și art. 310 alin. (1) Cod penal, cad sub amnistie.

Solicită reclamantul Iurii Sorochin anularea deciziei nr. 190 din 6 noiembrie 2015 a Direcției Generale Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul său a prejudiciului în sumă de 30 bani, încasarea din contul lui Mihail Ciubaciuc în beneficiul său a prejudiciului în sumă de 10 000 lei și încasarea din contul lui Mihail Cerescu în beneficiul său a prejudiciului în sumă de 10 000 lei.

Prin încheierea din 21 decembrie 2015 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost restituită, deoarece reclamantul a inițiat procedura prealabilă, însă nu a respectat termenul de 30 zile, în care Ministerul Afacerilor Interne să examineze cererea respectivă (f.d. 4-5, vol. I).

Prin decizia din 17 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis recursul depus de Iurii Sorochin, s-a casat încheierea din 21 decembrie 2015 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a restituit cauza în aceeași instanță în alt complet de judecată pentru examinarea cauzei în fond, deoarece la 21 decembrie 2015, autoritatea publică a examinat și a respins cererea prealabilă depusă de Iurii Sorochin (f.d. 22-24, vol. I).

Prin încheierea din 18 aprilie 2016 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a respins cererea depusă de Iurii Sorochin cu privire la suspendarea deciziei nr. 190 din 6 noiembrie 2015 a Direcției Generale Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne (f.d. 28, vol. I).

Prin decizia din 12 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins recursul depus de Iurii Sorochin și s-a menținut încheierea din 18 aprilie 2016 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (f.d. 52-56, vol. I).

Prin hotărârea din 12 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Iurii Sorochin s-a respins ca fiind neîntemeiată (f.d. 157, 162-164, vol. I).

Prin încheierea din 2 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Iurii Sorochin, fiind acordat termen apelantului de pînă la 28 noiembrie 2017, ora 10:30 pentru prezentarea cererii de apel motivate. Totodată a fost explicat apelatului că în cazul nu va lichida neajunsurile, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate documentele anexate va fi restituită (f.d. 169-170, vol. I).

Prin încheierea din 17 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a restituit cererea de recurs depusă de Iurii Sorochin împotriva încheierii din 2 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 187-188, vol. I).

Prin decizia din 8 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Iurii Sorochin și s-a menținut hotărârea din 12 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 221-226, vol. I).

La 27 iunie 2018, Iurii Sorochin a depus recurs împotriva deciziei din 8 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii cu privire la admiterea acțiunii.

Prin încheierea din 5 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Iurii Sorochin a fost considerat inadmisibil (15-20, vol. II).

La 17 septembrie 2018, Iurii Sorochin a depus cerere de revizuire a încheierii din 5 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii instanței de recurs și examinarea recursului de un alt compet de judecată.

În argumentarea punctului lui de vedere, revizuentul Iurii Sorochin a indicat că prin decizia nr. 190 din 6 noiembrie 2015 a Direcției Generale Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne, i-a fost suspendat dreptul de deținere sau de port și folosirea a armei, deoarece conform ordonanței din 17 mai 2014 a procurorului Procuraturii Rîșcani mun. Chișinău a fost pus sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) și art. 27, 190 alin. (2) lit. c) Cod penal. Consideră revizuentul că instanța de judecată urmează să constate încălcarea dreptului său.

În opinia revizuentului, circumstanțele prezentate supra constituie o circumstanță nouă, care poate corecta o eroare judiciară.

În drept, cererea de revizuire este întemeiată pe art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă.

La 3 octombrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de revizuire Ministerului Afacerilor Interne, Mihail Ciubaciuc și Mihail Cerescu, informându-i despre posibilitatea depunerii referinței. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată până la examinarea cauzei, admisibilitatea cererii se decide în lipsa acesteia.

Intimații Ministerul Afacerilor Interne, Mihail Ciubaciuc și Mihail Cerescu nu a depus referință în întâmpinarea cererii de revizuire.

În corespundere cu art. 452 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă, revizuirea s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul judiciar a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de revizuire au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței controlul actelor judecătorești contestate. Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Auza Vilho Eskelinen și alții v. Finlanda*, 19 aprilie 2007, parag. 72 – 75, *Eriksson v. Suedia*, 12 aprilie 2012, parag. 66, 72, *Pönkä v. Estonia*, 8 noiembrie 2016, parag. 33 – 34).

Verificând încheierea supusă revizuirii, în raport cu criticile formulate și în limitele temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire este inadmisibilă, pentru motivele ce se succed.

Posibilitatea revizuirii prevăzute de Capitolul XXXIX din Codul de procedură civilă reprezintă o procedură excepțională. Prin urmare, cererile de revizuire a hotărârilor trebuie supuse unei analize stricte.

În conformitate cu articolul 446 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.

Alineatul 2 prevede că încheierile de încetare a procesului conform art.265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art.186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

Structura logico – juridică a articolului 451 alin. (1) – (4) din Codul de procedură civilă prevede condițiile de formă și de conținut a unei cereri de revizuire, obligația revizuentului de a depune cererea la instanța competentă și inadmisibilitatea avansării repetate a unei asemenea cereri, care este întemeiată pe aceleași temeuri. În mod corespunzător, nerespectarea acestor cerințe legale dictează aplicarea articolului 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

Totuși, în urma modificărilor operate la articolele 446 și 448 din Codul de procedură civilă, prin Legea nr. 17 din 5 aprilie 2018, încheierile judecătorești, care nu se referă la fondul cauzei, nu se supun revizuirii. Totodată, legislatorul a exclus competența Curții Supreme de Justiție de a examina cererile de revizuire împotriva deciziilor curților de apel în privința cărora Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat printr-o decizie asupra inadmisibilității.

Din această perspectivă, Colegiul judiciar trebuie să se pronunțe dacă încheierea irevocabilă de inadmisibilitate poate fi supusă revizuirii și dacă Curtea Supremă de Justiție este competentă să judece o atare situație juridică.

Cu privire la primul aspect, instanța de judecată notează că articolul 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă confirmă că încheierea de inadmisibilitate a unui recurs nu se referă la fondul cauzei, ceea ce face aplicabil articolul 446 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Cu toate acestea, temeurile indicate la articolul 433 lit. a¹) – d) din Codul de procedură civilă pot fi apreciate doar de instanța de recurs, iar lipsa unei căi de a atac, chiar și de retractare, ar afecta dreptul la un proces echitabil, garantat de articolul 20 din Constituția Republicii Moldova și articolul 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Or, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, îndepărtarea de la principiul certitudinii juridice este justificată doar când este impusă de circumstanțe cu caracter substanțial și convingător (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Riabik vs Rusia*, parag. 52, și *Pravednaya vs Rusia*, 18 noiembrie 2004, parag. 25). Competența instanțelor superioare de a casa și de modifica hotărâri judecătorești obligatorii și executorii ar trebui exercitată pentru corectarea erorilor judiciare. Această competență trebuie exercitată astfel încât să facă, atât cât este posibil, un echilibru echitabil între interesele unui individ și nevoia

de a asigura eficiența sistemului judiciar (a se vedea, mutatis mutandis, Nikitin vs Rusia, parag. 54-61, CEDO 2004-VIII).

La acest capitol, Colegiul judiciar observă că prin încheierea din 5 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost declarat inadmisibil recursul depus de Iurii Sorochin în baza temeiul prevăzut la articolul 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. Formalitățile specificate la articolul 433 a¹) – d) din Codul de procedură civilă au fost respectate de recurent, iar completul de judecată nu a avut obiecții în această parte.

Drept consecință, instanța de judecată trage concluzia că încheierea sus – citată nu poate fi contestată în procedură de revizuire, iar instanța nu este competentă de a examina cererea de revizuire formulată de Iurii Sorochin. Or, este evident că hotărârea din 12 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost supusă căilor de atac și a fost menținută de Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 8 mai 2018. Conjunctura descrisă supra determină dreptul depunerii revizuirii la Curtea de Apel Chișinău, conform competenței specificate în articolul 448 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, instanța de revizuire declară inadmisibile pretențiile revizuentului în partea anulării deciziei din 8 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 12 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Cu privire la încheierea din 5 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, Colegiul de control judiciar relevă că legislatorul nu a prevăzut o împuternicire expresă a instanței de revizuire în acest caz. Însă, articolul 446 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește fără echivoc că dispozițiile judecătorești se revizuiesc în condițiile capitolului XXXIX. Totodată, alineatul (2) din articolul respectiv folosește sintagma „încheierile de inadmisibilitate”, ce vizează în mod direct doar încheierile judecătorești, care nu se supun revizuirii, întrucât nu se referă la fondul cauzei. Mai mult, o situație juridică similară a fost introdusă de legislator prin punctul 145 din articolul III din Legea nr. 17 din 5 aprilie 2018. Așadar, potrivit acestor completări, instanța de recurs are competența de a considera inadmisibil recursul în cazul în care este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art.429 alin.(5).

Astfel, raționamentele de mai sus limitează soluția instanței la articolul 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Pe baza celor prezentate, instanța învederează că legislatorul nu a exemplificat împrejurările, când o instanță de revizuire trebuie să pronunțe o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă. Totuși această dispoziție legală, dar și practica judiciară constantă, atestă că o cerere de revizuire poate fi declarată inadmisibilă, atunci când nu a fost depusă în termenele prevăzute la articolul 450 din Codul de procedură civilă sau a fost declarată de persoanele care nu sunt în drept să facă acest lucru. La fel, cerere de revizuire poate fi respinsă când nu sunt respectate condițiile de formă din articolul 451 alin. (1) și (3) din Codul de

procedură civilă. Mai nou, urmând logica sus - enunțată, instanța de revizuire poate considera o cerere de revizuire ca inadmisibilă în cazul în care revizuirea este depusă împotriva unui act ce nu se supune revizuirii.

Având în vedere articolul 446 și 451 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide că revizuirea depusă de Iurii Sorochin urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

Pentru a respecta certitudinea juridică și buna – administrare a justiției, instanța de judecată explică revizuentului, dar și instanței competente de a examina revizuire, că inadmisibilitatea cererii nu exclude dreptul adresării cu aceeași cerere de revizuire la Curtea de Apel Chișinău, conform competenței. În subsidiar, dreptul revizuentului de a formula cererea de revizuire în fața instanței competente demonstrează că aplicarea unei atare soluții nu derogă de la dispozițiile generale și nu restrânge drepturile procedurale, din moment ce nu este afectat dreptul de acces la justiție.

În conformitate cu art. 270, art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire declarată de Iurii Sorochin împotriva încheierii din 5 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, deciziei din 8 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 12 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iurii Sorochin împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Mihail Ciubaciuc și Mihail Cerescu cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea prejudiciului.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu